

MINISTERSTWO
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
DEPARTAMENT WŁASNOŚCI
INTELEKTUALNEJ I MEDIÓW

Falkowska-Gołębiowska Katarzyna
Dyrektor

Warszawa, 13 marca 2019 r.

DWIM-WA.050.2.2018.MA

Szanowna Pani,

w odpowiedzi na petycję z dnia 30 listopada 2018 roku (zwaną dalej **Petycją**), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

W odniesieniu do postulatów dotyczących poszerzenia wyłączenia, o którym mowa w art. 4 pr. aut. na wszelkie informacje prasowe (postulat 1 i 2 Petycji), uprzejmie informuję, iż poszerzenie takie nie jest możliwe ze względu na ograniczenia wynikające z postanowień prawa międzynarodowego. Akt Paryski Konwencji Berneńskiej O ochronie dzieł literackich i artystycznych sporządzony w Paryżu dnia 24 lipca 1971 r. (zwany dalej **Konwencją berneńską**), którego treścią związana jest Polska. Konwencja wyłącza spod zakresu swojej regulacji wyłącznie *wiadomości bieżące lub o różnych wydarzeniach mające charakter zwykłych informacji prasowych*. Nie jest więc możliwe na gruncie prawa międzynarodowego szersze wyłączenie spod ochrony autorskoprawnej informacji prasowych.

Z podobnego względu nie jest możliwe poszerzenie zakresu art. 4 pr. aut. o propozycję zawartą w postulacie 3 Petycji. Konwencja berneńska bowiem, poza wskazanymi wyżej zwykłymi informacjami prasowymi, pozostawia Państwu członkowskim swobodę decyzji w zakresie objęcia ochroną *urzędowych tekstów aktów prawnych, administracyjnych lub sądowych oraz urzędowym tłumaczeniom tych tekstów a także dzieł sztuki użytkowej oraz wzorów i modeli przemysłowych*. Poza wskazanymi wyżej wyjątkami Konwencja obejmuje swoją ochroną wszelkie dzieła literackie i artystyczne. Dodatkowe wskazówki i ograniczenia dotyczące zakresu przedmiotów objętych ochroną wynikają również z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE.

W odniesieniu do postulatu zawartego w pkt. 4 Petycji stanowiącego w swej istocie propozycję rozszerzenia dozwolonego użytku określonego w art. 23 pr. aut., należy uznać ten postulat za sprzeczny z charakterem określonego w tym przepisie dozwolonego użytku, który umożliwia korzystanie z utworów w zakresie własnego użytku osobistego.

Wskazane przez panią formy korzystania określone poprzez ich cel - *opracowania materiału dydaktycznego, naukowego, uchwałodawczego, ustawodawczego, interesu publicznego lub w przypadku podejrzenia przestępstwa* – stanowiłyby formy korzystania w ramach użytku publicznego. W tym zakresie pr. aut. przewiduje liczne wyjątki określone przede wszystkim w art. 23¹ – 33⁵ pr. aut. W związku z przytoczonymi przez Panią celami, należy w tym miejscu w szczególności wskazać na formy dozwolonego użytku dla celów

Informacja dotycząca zasad przetwarzania danych osobowych przez Administratora oraz praw osób, których dane są przetwarzane została zamieszczona na stronie <http://bip.mkidn.gov.pl> w zakładce ochrona danych osobowych.

edukacyjnych (określone w szczególności w art. 27, art. 27¹ pr. aut., art. 28, art. 31 ust. 2 pr. aut.), a także dozwolony użytek określony w art. 33² pr. aut. (korzystanie dla celów bezpieczeństwa publicznego) oraz tzw. dozwolony cytat, o którym mowa w art. 29 pr. aut. Należy podkreślić, że również w zakresie ustanawiania form dozwolonego użytku polski ustawodawca jest ograniczony m. in. przepisami unijnymi, w tym przede wszystkim Dyrektywą 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym.

Reasumując, zmiana przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych zgodnie z Pani propozycjami nie jest zasadna ani możliwa.

Z poważaniem

Katarzyna Falkowska-Gołębiwska